

tilstaae de Skippere Godtgjorelse, hvis Fartpøier kunde benyttes udenfor dette Farvand, eftersom disse — navnlig naar de ikke have kunnet paavise, at de ere gaaede glip af en bestemt Fragt paa det Sted, hvorfra Bortviisningen stete — ikke kunne siges at have været aldeles standsede i deres Fart eller ganske ubelukkede fra deres Næringsvei, om det end maa indrømmes, at de ligesom saamange andre af Statens Borgere paa Grund af Forholdene have lidt Afbræk i deres Erhverv. I Henhold hertil har man ikke troet at kunne indstille disse Poster til Bevilling, men har kun opført dem paa det vedkommende Bilag (II) med Bemærkning herom.

Efter en anden af Generalauditeuren fremfat Bemærkning bør der ved Taxationen af de Tab, Skippere, der saaledes ere blevne standsede i deres Fart, have lidt, drages Omfarg for, at der bliver taget Hensyn til, at de fra deres Opholdssteder fjernebe Skibe sandsynligvis vilde, hvis de ikke saaledes vare bragte i Sikkerhed, være blevne tagne af Fjenden, og at der da ved deres Frigivelse eller Betaling af Erstatning for dem efter Freden neppe vilde være blevet tilstaaet Godtgjorelse for Næringstab, hvilket dog herder paa den Generalauditeuren ikke bekjendte Fortolkning, som den i Fredstractatens Artikel XIII nævnte internationale Commission har givet det i samme Artikel i en Parenthes forekommende Udtryk: „Siegegelber“.

Ifølge Meddelelse fra Udenrigsministeriet, hvis Erklæring Krigsministeriet, foranlediget af denne Bemærkning, har indhentet, har det omspurgte Udtryk været Gjenstand for stor Meningsulighed mellem de danske og thdske Medlemmer af den nævnte Commission, idet disse fortolkede Ordet „Siegegelber“ som Liggedagspenge, medens hine bestemt fastholdt Ordets Eenslydighed med den franske Text „droits de port ou de rade“ o: Havneafgifter eller Belværkspenge og deslige. De thdske Commissaerer have nu vel paa Grund af den stærke Modstand, de med Hensyn til dette Punkt mødte paa dansk Side, i Løbet af Forhandlingerne samtykket i, at der af den danske Regering ikke udredes „Siegegelber“ i den af dem

paastaede Betydning, og at der i Stedet herfor betales en Erstatning for

- 1) Tab af Hyre,
- 2) Tab af Proviant eller Kostpenge til Besætningen under Skibets Henligger,
- 3) Tab af Assurancepræmie,
- 4) Næringstab,

men da det omtvistede Spørgsmaal har fundet sin Afgjorelse i Commissionen ved Fastsettelsen af en Aversionssum, er det ved Bestemmelsen af dennes Beløb, der var betydelig mindre end den fra thdske Side forbrede Erstatningssum, saavel naar der i den beregnes „Siegegelber“, som naar istedetfor disse de 4 ovennævnte subsidiaire Poster traadte i Stedet — ikke blevet udtalt af Commissionen, om den thdske eller danske Fortolkning af Ordet „Siegegelber“ var bleven tagen tilfølg.

Det kan saaledes ikke ansees afgjort, om de tidnævnte Skippere ved deres Frigivelse efter Freden vilde have erholdt Godtgjorelse for Næringstab. Men der synes dog ikke at være tilstrækkelig Grund til med Undtagelse af dem, til hvem man ovenfor har henpeget, at nægte Nogen af dem den ansøgte Erstatning, da dennes Beløb ikke er saa stort, at det paa nogen Maade er antageligt, at det skulde omfatte ikke alene Godtgjorelse for Næringstab, men ogsaa for Tab af Hyre, Proviant og Assurancepræmie.

Hvad de fra Fiskere indkomne Krav angaaer, da maa man med Generalauditeuren være enig i, at der maa tilkomme de Fiskere, hvem det for vore Troppers Operationers Skyld har været forbudt at drive Fiskeri, Erstatning for det deur derved forvoldte Tab, idet de for den Tid, Forbudet varede, vare ubelukkede fra deres Næringsvei.

Medens man saaledes maa formene, at de paa Bilaget Nr. II. opførte Fiskere — dog med de sammesteds angivne Undtagelser — maa ansees berettigede til Erstatning, maa man, forsaavidt Rimsfjordsfiskerne betræffer, i Henhold til en fra Controleuren for bemeldte Fiskeri modtagen Erklæring ansee det tilraadeligt, at Erstatningens Størrelse ikke nu bestemmes efter Ansørgernes Forbringere, men at disse, forinden der udbetales nogen Godtgjorelse, af Controlen